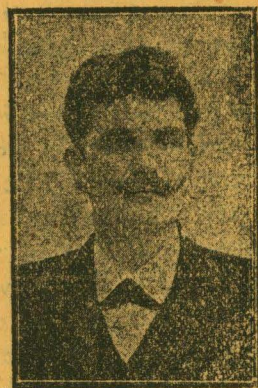

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὀπί-
σω μου ἔλθειν ἀράτω
τὴν σκυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθεῖτω μοι.
Μάρκ. κεφ. ι' 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ
ἰδιαιτέρων συμφωνιών.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
'Εφημ. « **Ἀντύπας** »
'Αργοστόλιον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Ἔτος . . Δραχ. 5.
'Αλλοδαπῆς Φραγ. 10.
'Εκδίδ. κατ' ἑβδομάδα.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ **Ψυχήν**
μὴ δυνάμενον κτείνειν.
Ματθ. κεφ. ι' 28.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ — ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

ὑπὸ πολλῶν δυστυχῶς λαϊκῶν ὑπολαμβάνεται καὶ νομίζεται, ὅτι ὁ Σοσιαλισμὸς εἶνε ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὑπὸ πολλῶν δὲ ἐπιτηδείων τοῦ καθεστώτος ἐκμεταλλευτῶν καὶ κακοβούλων ἐρμηνευτῶν βάλλεται ἡ συκοφαντία αὕτη ἐναντίον τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἀγωνιζομένων οὕτω νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν ἀτίμως τὸ ἀγνότερον συναίσθημα, τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τὸ διακρίνον τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ζώων, ὅπως πολεμήσωσιν ἰδέαν, τῆς ὁποίας ἡ ἱστορικὴ πραγματοποίησις εἶνε αὕτη αὕτη ἡ πλήρης κοινωνικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Ἱεροῦ καὶ Ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ἵνα σχηματίσωμεν σαφὴ ἰδέαν τῶν σχέσεων τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι ὁ κοινωνισμὸς δὲν εἶνε δογματικὴ τις μεταφυσικὴ πραγμάτων, ἀλλὰ σύστημα οἰκονομικὸν καὶ ἠθικὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀξιοῦν, ὅτι ἐφαρμοζόμενον θὰ θεραπεύσῃ τὰς κοινωνικὰς πληγὰς, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς ἀνωμαλίου καταστάσεως τῶν κοινωνικῶν σχέσεων· ἡ θρησκεία πάλιν δὲν εἶνε μεταφυσικὴ θεολογικῶν δογμάτων μόνον, ἀλλ' ἰδιαιτέρως ἠθικὴ κοινωνικὴ, τῆς ὁποίας τὰ ἠθικὰ παραγγέλματα ἐφαρμοζόμενα ὑπισχνοῦνται εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλὰ συγχρόνως εἶνε καὶ τὰ μόνα, ἅπερ, ἂν ἐφαρμοσθῶσιν, ἐπαγγέλλονται, ὅτι δύνανται νὰ καταβιβάσωσιν αὐτὴν ταύτην τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς σήμερον κοιλάδος τοῦ κλαυθμῶνος, καὶ τὰ μόνα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καταστήσωσιν τὴν ὑφ' ἡμῶν ἐπίγειον παράδεισον.

Καὶ ἀπὸ πάσης μὲν θρησκείας δὲν ἐλλείπει τὸ ἠθικὸν καὶ κοινωνικὸν στοιχεῖον, ἀλλ' εἰς τὸ τέκνον τῆς Μαριὰμ, εἰς τὸ βρέφος τῆς φάτνης τῆς Βηθλεὲμ, ἀπέ-

κειτο, ὅπως ταύτην ἀληθῶς κοινωνικὴν καταστήσῃ καὶ νέαν ζωὴν ἐμφυσησῇ ἐπὶ γῆς εἰς τὴν κοινωνίαν ἐξ οὐρανῶν καταβιβάζον τὴν θείαν αὐτοῦ θρησκείαν.

Εἰς τὰ σημεῖα λοιπὸν τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς πρέπει νὰ ἀποβλέψωμεν, ὅπως κρίνωμεν, ἂν σοσιαλισμὸς καὶ χριστιανικὴ θρησκεία ὡς ἀδελφοὶ συναντῶνται καὶ ἀμοιβαίως χαιρετίζονται καὶ ἀρμονικῶς τὰ μάλιστα ἐναγκαλίζονται καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους. Ἡ ἠθικὴ εἶνε τὸ κοινὸν ἔδαφος, ἐνθα ἡ συμφωνία ὀφείλει νὰ εἶνε πλήρης καὶ ἡ περίπτωσις καὶ ὁ ἐναγκαλισμὸς μέχρις αἰῶνων ἀδιάσπαστος. Ἄν εὐρέθησαν σοσιαλισταὶ ἐλευθεριάζοντες, δὲν ὀφείλεται εἰς τὸν σοσιαλισμὸν τὸ ἀντιθρησκευτικὸν πῶς αὐτῶν πνεῦμα, ἀλλ' εἶνε ἐκ προδιαθέσεως τοιοῦτοι δοξάζοντες ἄλλα μεταφυσικὰ δόγματα. Μήπως ἐκ τῶν συντηρητικῶν καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἐκπροσωποῦσιν ἐπιστήμως τὸ καθεστῶς δὲν εἶνε κεκηρυγμένοι πλεῖστοι ἄθεοι; μήπως δὲ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς κόλπους τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τοὺς ἐπιστήμους ἀντιπροσώπους τῆς δὲν ἀνακλύπτει ἡ ἀμφιβολία καὶ δὲν βασιλεύει ἡ ἄρνησις; ὦ! ἂν εὐρίσκετο σήμερον ἡ θεὰ τῆς σοφίας Ἀθηνᾶ, ὅπως ἀφαιρήσῃ ἐκ τῶν ὁμμάτων τοῦ δυστυχοῦς λαοῦ τὴν ἀχλὺν καὶ τὸ σκότος, ἵνα καλῶς γινώσκῃ διὰ μέσου τῆς κρατούσης ὑποκρίσεως, θὰ ἐβλεπεν ὁ λαὸς τότε, ὅτι οἱ παρουσιαζόμενοι ὡς πρόωτοι ὁπαδοὶ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως εἶνε οἱ πρῶτοι Ἰουδαί τῆς ἐποχῆς, ἡσπερ πρῶτιστον σύμβολον ἀναγέγραπται: τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη: οὐδεὶς ὅμως ἐφ' ἑαυτὴν νὰ συγχύσῃ τὰς γνώμας τῶν προσώπων πρὸς τὴν φύσιν αὐτοῦ τοῦ καθεστώτος, καίτοι πράγματι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἶνε ἡ θετικωτέρα καὶ ἐπιστημοτέρα ἄρνησις τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως· ἂς ἀρνησθῶσι λοιπὸν ἀπὸ τῆς κρίσεως ἡμῶν τὰ πρόσωπα καὶ ἂς ἀφήσωμεν τὰ πράγματα νὰ λαλήσωσι.

Τί λοιπὸν ζητεῖ ὁ σοσιαλισμὸς; τὴν κατάργησιν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΕΩΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛ. ΣΣ. Φ4.0013.41.0007

Κατὰ τὴν 27 λήξαντος Ἀπριλίου 1909 καὶ ὥραν 6 μ. μ. ὁ ὑποδηματοποιὸς Νικόλαος Φανὸς προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Τσουκλᾶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς, ὅτε ἀφ' ὧν ἀνευ γνωστοῦ ἡμῖν λόγου κατὰ διαταγὴν τοῦ δημοσίου τούτου κατηγοροῦ σύρεται μέχρι στρατῶνος καὶ τίθεται εἰς πρῶτην ἰσόγειον πρὸς διανυκτέρευσιν ὁ ἐντιμὸς αὐτὸς ἐργάτης καὶ μόνον ὑπὸ τινος φιλανθρώπου κατόπιν ἀνεβιβάσθη εἰς τὸ ἄνω δωμάτιον τοῦ στρατῶνος, ἔνθα ἐφιλοξενήθη πλέον τῶν 12 ὥρων κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ κ. κ. Στρατάρχης ἐπιθεωρητῆς τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τῶν νηπιαγωγείων.

Ἐκεῖ φιλοξενούμενος ὁ Νικόλαος Φανὸς εἶδε κατ' ὄψιν ὁ ἐλεύθερος οὗτος πολίτης, ὁπρὸς ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶνε ἀπαράβιαστος κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ εἴλωσ παρίας καὶ δοῦλος κατὰ τὴν πραγματικότητά, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ φιλόστρατος μητροὺς μας Ἑλληνικὴ πολιτεία, εἶδε κατ' ὄψιν, ὅτι ἐγκαθήμενος ἔμεινε κατὰ διαταγὴν ἀγνώστου τινὸς κυριάρχου καὶ ἡδυνάτει ἐν ὀνείρῳ ὁ πτωχὸς οὗτος ἄνθρωπος νὰ συμβιβάσῃ λογικῶς, ὅτι ἔχουσιν ἰσχὺν ἐν Ἑλλάδι ἀνεξήγητοι δι' ἡμᾶς ποινὰ καὶ ὠκτερε καὶ ἐταλάνιζε τὸ καταπεσὶν καὶ αὐθις εἰς ποίους; Ἑλληνικὸν κράτος, ὑπὲρ οὗ πολυτίμον αἷμα ἔχουσιν οἱ ἄνδρες τοῦ 21 χάριν τοιούτων καὶ τοιούτων ἀπογόνων. Ἐβλεπε κατ' ὄψιν κατόπιν τοὺς ἥρωας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θρηνοῦντας διὰ τὸ ἐγκλήμα, ὅπρὸς διεπράξαν ἀπαλλάξαντες τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τῆς Τουρκικῆς προστασίας, ἵνα βυθισθῇ εἰς ὁμάδελφον τί; ποίαν; πόσῃ; ὕπνους ὠνειρεύετο ὁ ἀπλοῦκός ἄνθρωπος, ὅτε ταχαὶ τις ἀνέκοψε τὸν ὕπνον του διαλύσας τὴν ἀπορίαν τοῦ ὀνείρου.

Καὶ τὴν μὲν ἀπορίαν τοῦ ὀνείρου ἔλυσε ἀποτόμως ἡ ἐγγρήγορτις, ἀλλὰ τὴν ἀκόλουθον ἀπορίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ κόσμου, ὅστις εὐλόγως ἐταράχθη, διότι ἐπὶ 12 καὶ πλέον ὥρας ὁ Φανὸς ἐνεκλείσθη, θὰ λάβῃ τὴν καλωσύνην ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς νὰ λύσῃ; Ἀγνοεῖ ἄρα γε ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Συντάγματος, κατ' ὃ οὐδεὶς καταδικάζεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὅπταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει; δὲν ἀνέγνω λοιπὸν καὶ τὸ ἀμέσως ἀκόλουθον 5 ἄρθρον διαλαμβάνον, ὅτι ἀεζικουμένου τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται ἀνευ ἡτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὅπῃον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς συλλήψεως ἢ φυλακίσεως;

Μάθε, λαέ, τὸ ἐπιφερόμενον κατόπιν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ, ὅτι καὶ παραβάται τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρήσει; Μάθε δὲ πρὸς τούτοις, σὺ ὦ Λαέ, τὴν ἀπειλὴν τοῦ Ποιν. Νόμου, ὅστις διὰ τοῦ ἄρθρου 322 καταψηφίζει ποινὴν μέχρις ἑξ μηνῶν, ἂν ἡ κατακρήσις διήρκεσεν ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ἡμερῶν, ὑποχρεοῦντος ἐν ταυτῷ τὸν ἐνοχὸν διὰ τοῦ 323 ἄρθρου εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ κατακρατηθέντος σχετικῶς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ προσώπου, ἀλλὰ πάντοτε ὅμως «ὁ παρανόμως κατακρατηθεὶς θὰ λαμβάνῃ δι' ἐκάστην ἡμέραν κατακρατήσεως τοῦλάχιστον εἴκοσι πέντε δραχμὰς»; Ἐπανερωτῶμεν λοιπὸν διὰ τί ἐκρατήθη;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ εὐχαριστήσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὴν συνάδελφον ἐφημερίδα τῆς «Κεφαλλήνης», ἥτις παρηγοῖα ὑποστηρίζει τὸ δίκαιόν μου ἐν τῇ

πρὸς Παναγὴν Κυπριώτην ἀρτοπώλῃν δίκη μου τῇ προκληθείσῃ ὡς ἐκ τῶν σκευελλίτικων ἄρτων του καὶ δικαιοὶ με εἰς τὸ ἀπὸ 9 Μαΐου τέταρτον αὐτῆς φύλλον καὶ διὰ κυρίου ἄρθρου γεγραμμένου ὑπὸ ἐμβροθυοῦς γνώστου τῶν νομικῶν πραγμάτων καὶ ὑπὸ εἰλικρινοῦς ἐλεγκτοῦ τῆς σφαιρίσεως δικαιοσύνης, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἀπλῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἀντύπα.»

Καταχωρήσατε, παρακκλῶμεν, εἰς τὸ ὑμέτερον φύλλον τὰ ἐξῆς, ὡς ἔχουσι, πρὸς γνώσιν τῶν προσώπων ὑπὸ τῆς κοινωνίας.

Φαίνεται, ὅτι ἀνυψὼν τὸν μικρὸν οἰκίσκον μου πρεδῶκα τὴν ἐκτέλεσιν εἰς ἐργολαβίαν, ὁ δ' ἐπὶ τῶν ξυλουργικῶν ἐργασιῶν ἐργολάβος μετέβη εἰς τὰς Πάτραις, ὅπου αἱ τιμαὶ συμφοροῦσα μάλλον, πρὸς ἀγορὰν τῆς χρειαζομένης ξυλείας. Ἀλλ' ὁ κ. κ. Παναγᾶκης Μπλέσσας, πελάτης τοῦ κουρείου μου κατ' ἐβδομάδα, ἦλθε πρὸς με πρῶτην φορὰν καὶ παρεπόνεθη, διότι δὲν ἠγόρασα τὴν ξυλείαν ἐκ τοῦ καταστήματός του, ἀλλ' ἐκ Πατρῶν. Ἐγὼ τότε ἐγνωστοποίησα τῷ Μπλέσσῃ, ὅτι ὁ ἐργολάβος τὴν ἠγόρασεν ἐκ Πατρῶν καὶ οὐχὶ ἐγώ. Μετὰ ταῦτα μοὶ λέγει, ὅτι ἡ ξυλεία αὕτη εἶνε ἀκκατάλληλος δι' οἰκίας, διότι φθείρεται ταχέως καὶ νὰ τὴν ἀλλάξω ἀγοράζων ἰδικήν του ἐκ τοῦ καταστήματός του. Ἀλλ' ἐγὼ παρατηρήσας τὴν ἐκ Πατρῶν ξυλείαν εἶδον αὐτὴν ἴσην, ἂν μὴ ἀνωτέραν, καὶ εὐθηνότεραν ἔμαθον τῆς Μπλεσσείου. Ἐπανερχεται τὸ τρίτον ὁ Παναγᾶκης καὶ με ἐρωτᾷ, ἂν ἀπεφάσισα νὰ ἀλλάξω τὴν ξυλείαν, ἐγὼ δὲ λέγω πρὸς αὐτὸν οὐχί, διότι εἶναι καλὴ ἡ ἐκ Πατρῶν ἀγορασθεῖσα παρὰ τοῦ ξυλουργοῦ ἐργολάβου. Οὕτως ἔχει τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεώς μου. Τώρα ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ κ. Μπλέσσας, ἵνα μάθωμεν τίς ὁ ἄνθρωπος;!

Ἐπὶ τῇ ἀνήσει μου ὁ Μπλέσσας σφόδρα χολωθείς καὶ ἀγαν ἀγανακτῆσας καὶ πάμπλου θυμωθεὶς καὶ λίαν τὴν μὴνίν του καὶ τὸν κότον του ἐκσπᾶσας καὶ μέγιστον ὀργισθεὶς ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ κουρείου μου παίρων τράκτους καὶ ἀπειλῶν με διὰ τῆς χρηματικῆς αἰονεῖ ἀπειλῆς, τῆς στερησεώς μου δηλαδὴ τῆς πελατείας του, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ μόνης συντηροῦμαι καὶ ἀποζῶ. Ἀλλ' ὁ κ. Μπλέσσας δὲν εἶναι ὀλίγον ἐντροπὴ νὰ προσπαθῇ νὰ ἐκβιάσῃ διὰ τῆς πελατείας σου εἰς τὸ κουρεῖον μου τὸν Γεώργιον Λάτσακην, κουρέα σου; δὲν εἶναι πῶς ποταπὸν σὺ ὁ πολυτάλαντος νὰ ζητῇς ὑποδούλους τοὺς ἐργάτας Α. Β. Γ. εἰς τὸ κατὰστημά σου, διότι ὠφελοῦνται ὑπὸ σοῦ μίαν δραχμὴν τὸν μῆνα; μήπως εἶσαι τις πτωχὸς παλαίων πρὸς στερεωσιν τῆς σειρᾶς σου; ἵνα ἀναλογισθῶμεν οἱ ἐργάται μετὰξὺ μας οὕτως; ἔ! τὸνα χέρι νίβει τᾶλλον καὶ τὰ δρό τὸ πρόσωπον ἢ βόθηα μου νὰ σοῦ βοηθῶ νὰ ἡλαθῶμεν τὸν ἀνέφορον καὶ τὰ τοιαῦτα;

Φεῦ! ἂν εἶχες ἄλλην καλλιτέραν οἰκονομικὴν θέσιν θὰ ἠγόραζες διὰ δούλους τοὺς ὁπωσδήποτε ἐργάτας σου! φεῦ! ἂν... καὶ ἂν... ἀλλοίμονον δὲ καὶ τρεῖς ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ, ὅστις σὲ ἔχον ἐκ τῆς πελατείας τοῦ κουρείου μου καὶ θὰ λιμοκτονήσω, ἂν μὴ εἴ φιλάνθρωποι ὅμοιοί σου ἐκ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας σπεύσωσι καὶ βοηθήσωσι με;

ΙΕΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ